

ESPEDRÍSLARC

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA DE BEGUR-ESCLANYÀ

N. 71 MARÇ 05

Un nou equipament,
la deixalleria municipal

**Revista Municipal
d'Informació i Cultura de
Begur-Esclanya**

N. 71 març 2005

Ajuntament de Begur

Redacció:
Arxiu Històric Municipal
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon 972 62 43 05
e-mail:
arxiuunicipal@begur.org

Col·labora:

Diputació de Girona

Disseny Gràfic: AUCA
Disseny i Comunicació

Impressió: Grafiques Palahí

Dipòsit legal: Gi - 802 - 1987

Foto coberta: M. Carreras

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen a *Es Pedrís Llarg* no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'*Es Pedrís Llarg* són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre la seva opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això comporti cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

A fi de complir amb l'art. 25.1.m, de la Llei BRL, les vostres dades han estat extretes de l'arxiu de l'Ajuntament de Begur. Per deixar de rebre informació, només cal que ho digueu a la secció de Registre d'entrada i informació de l'Ajuntament o envieu un e-mail a la nostra bústia:
arxiuunicipal@begur.org

**El difícil equilibri entre el sector de la
construcció i el turisme**

Tots tenim molt clar que els dos sectors econòmics més importants per al municipi són el turisme i la construcció, que depèn molt del primer.

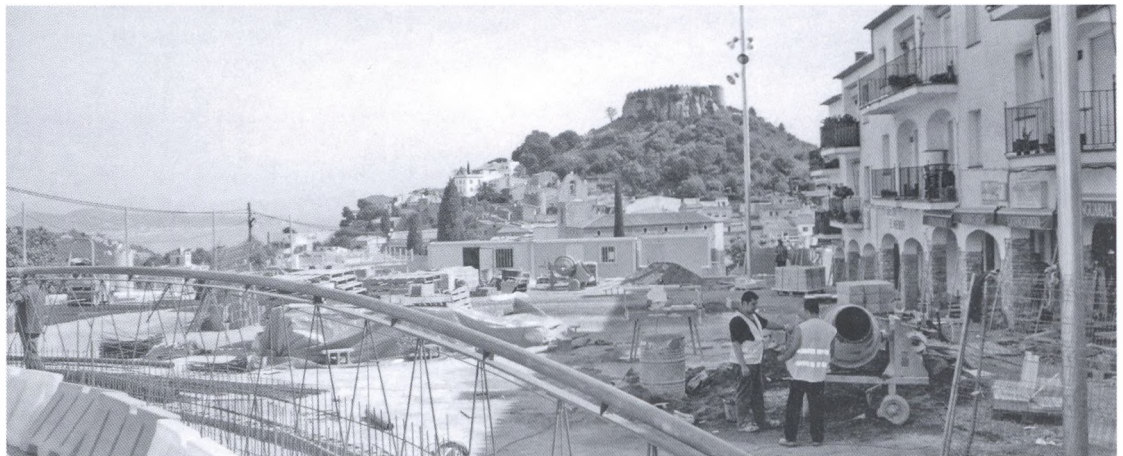
Aquesta realitat fa que quan arriba la temporada turística aquests dos sectors topin a causa de les molèsties que ocasiona l'activitat constructiva. Aquesta problemàtica s'ha agreujat els darrers anys, ja que el volum d'obra privada, com també de pública, ha estat molt considerable. Tot i que, fins ara, hi havia una normativa que regulava les obres a l'estiu, no resolva la majoria de conflictes, a banda que jurídicament era més que qüestionable.

És per tot això que en el Ple Municipal del mes de gener vam portar a debat i finalment aprovar unes modificacions tant en l'ordenança de fresses com en la de neteja, amb l'objectiu de minimitzar aquest enfrontament. Aquestes modificacions, que trobareu en un altre secció d'aquest número de *Es Pedrís Llarg*, s'han aprovat després de parlar tant amb els constructors com amb els responsables de les immobiliàries del municipi.

De totes maneres vull aprofitar aquest editorial per tal de demanar a tothom la seva implicació a fi que les coses vagin el millor possible. Aquests canvis són un pas endavant que s'ha de produir per la voluntat de col·laboració entre els dos sectors. Per una banda, el sector immobiliari haurà de tenir legalitzada la seva oferta; i per l'altra, els constructors hauran de complir les ordenances municipals, alhora que l'obligació de l'Ajuntament és fer-les complir.

Crec que som un municipi exemplar en molts aspectes, m'agradaria que en aquest tema, en els pròxims anys, esdevinguem un referent a la comarca.

Carles Arnau i Ferrer
Alcalde

Extracte d'acords

Junta de Govern 23-11-04

- S'adjudica a l'empresa Inelinsa, SA la instal·lació d'enllumenat públic dels carrers Bellavista i Mirador de Sant Ramon pel preu de 43.473 euros.
- S'accepta l'ajuda de la Diputació de Girona en forma de subvenció a fons perdut amb un import de 63.383 euros, destinada a la construcció de l'edifici de serveis al Parc de l'Arbreda.

Junta de Govern 30-11-04

- Es contracta l'empresa Sorea per canviar la canonada de la xarxa de clavegueram de la zona del Port de Fornells (26.488 euros).

Ple 30-11-04

- S'aprova per unanimitat adjudicar a l'empresa Promotora Girocat, SL l'obra de construcció d'una marquesina per cobrir la grada del camp de futbol (130.000 euros).
- Es dona compte de la renúncia al càrrec de regidora presentada per la Sra. Clara Dato, regidora de Turisme.

Junta de Govern 28-12-04

- Es contracta l'empresa Francesc Lofra per realitzar els treballs de reforma i ampliació del Mirador de Sa Roda (5.823 euros).

Junta de Govern 4-01-05

- S'aprova, en el marc del conveni d'inversions del contrate amb Sorea, la substitució de la canonada d'aigua de subministrament al Forn de la Calç (La Calera) per un import de 16.013 euros.

Junta de Govern 11-01-05

- Es fa una aportació de 9.000 euros al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament amb destinació a la Campanya de Suport als afectats pel tsunami del sud-est asiàtic.

Junta de Govern 18-01-05

- Es contracta l'empresa Recuforest per a la neteja de la franja perimetral de la urbanització La Borna

–sector nord-est– en compliment de la llei de mesures de protecció dels incendis forestals (7.540 euros).

- Es contracta l'empresa Construccions Joan Hernández Madrid per dur a terme la neteja de la riera del Mas Mató –Sa Riera– per un import de 18.560 euros.

Junta de Govern 25-01-05

- Es contracta l'empresa Recuforest per dur a terme la neteja de la riera de la urbanització La Borna per un import de 17.980 euros.
- Es contracta l'empresa Giro-Cat, SL per a l'adequació d'un pas de vianants a la carretera de Fornells-Aiguablava des del Mas Comangau a Inter-Home de Residencial Begur (29.800 euros).

Ple 25-01-05

- La Sra. Maria Dolores Torrent pren possessió del càrrec de regidora de l'Ajuntament de Begur.
- Es modifica, per unanimitat, l'Ordenança per a la Protecció del Medi Ambient pel que fa a l'emissió inadequada de fresses.
- Amb acord unànime, es modifica l'Ordenança General de Neteja per endurir el règim de sancions per als casos d'incompliment.

Junta de Govern 22-01-05

- Es contracta l'empresa Servià Cantó per realitzar treballs d'adaptació de l'aparcament de la Font de Baix (26.829 euros).

Ple 1-03-05

- S'aprova per unanimitat adjudicar la subhasta pública de les obres d'enllumenat públic de la urbanització Sa Punta –1a fase (carretera Platja del Racó, carrers Illa Roja, Terna Roja i Sa Punta des Forn) a l'empresa Enllumenats Costa Brava, SL pel preu de 115.895 euros.
- S'aproven per unanimitat els Projectes de Reparcel·lació i d'Urbanització de Cantallops (P.11).

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació / Obres i Serveis / Turisme
Matins: De dilluns a divendres de 9 a 2

1r tinent d'alcalde: **Joan Català**
Urbanisme / Medi Ambient / Consell Municipal d'Esclanyà
Matins: De dilluns a divendres de 10 a 2
Tarda: Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: **Francisco Vadillo**
Esports / Festes
Tarda: Dimarts de 6 a 8

3r tinent d'alcalde: **Rosa Pérez**
Ensenyament / Serveis Socials / Comerç
Tarda: Dimarts de 6 a 8

Regidoria d'Hisenda / Cultura / Joventut / Ràdio i Cinema: **Joan Loureiro**
Tarda: Dimarts de 6 a 8 (Escoles Velles)

Regidoria de Sanitat / Activitats Esclanyà: **Neus Martínez**
Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)
Dijous de 4 a 5 (Esclanyà)

Regidoria de Platges i Serveis de neteja: **Joan Garcia**
Matins: Dilluns i dijous de 12 a 1

Regidoria de Gent Gran / Activitats Casino / Serveis Polivalent Esclanyà: **Maria Dolores Torrent**
Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)
Dimecres de 4 a 5 (Esclanyà)

Grup Municipal Socialista
Tarda: Dimarts de 6 a 8
Matí: Dimecres de 4 a 5 (Esclanyà)

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

SEGURETAT

POLICIA LOCAL
972 62 42 00 - 972 62 34 78

MOSSOS D'ESQUADRA 088

INFORMACIÓ GENERAL
112 (Àmbit tot Catalunya)

Mil·lores al Municipi

Nou Mirador de Sa Roda
Fotos: Carreras

Principals inversions:

Reforma del carrer de la Creu:	120.000 euros
Mil·lores a Ràdio Begur:	250.000 euros
Aparcament de Sa Roda:	150.000 euros
Mil·lores a Esclanyà:	90.000 euros
Enllumenat de Sa Punta:	225.000 euros
Deixalleria Municipal:	80.000 euros
Aparcament de Sa Tuna	1.072.000 euros
Urbanització entrada de Sa Tuna	106.000 euros
Parc de l'Arbreda	430.000 euros

Pressupost exercici 2005:

Despeses

Personal:	2.078.500,00 euros
Béns corrents i serveis:	2.958.400,00 euros
Financeres:	79.000,00 euros
Transferències corrents	208.840,00 euros
Inversions reals	2.845.659,73 euros
Transferències de capital	0,00 euros
Actius financers	0,00 euros
Passius financers	487.000,00 euros
TOTAL	8.657.399,73 euros

Ingressos

Impostos directes	2.995.000,00 euros
Impostos indirectes	230.000,00 euros
Taxes i altres ingressos	2.737.000,00 euros
Transferències corrents	830.000,00 euros
Ingressos patrimonials	13.000,00 euros
Alienació d'inversions reals	300.000 euros
Transferències de capital	0,00 euros
Actius financers	0,00 euros
Passius financers	1.552.399,73 euros
TOTAL	8.657.399,73 euros

Registre Civil

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-10-2004 i el 31-12-2004

Data	Nounat/ada	Fill/a de:
04-10-2004	Peter John Lorenzana Dolores	Dennis Lorenzana Cerezo Anita Dolores Tabbal
12-10-2004	Julia Vargas Picapiedra	Sergio Vargas Pérez Calixta Picapiedra Monroy
18-10-2004	Enol San Sebastián Fernández	Alberto G. San Sebastián Vázquez María del R. Fernández Aguado
04-11-2004	Alexandra Sáez Lozano	Sergio Oscar Sáez Nicolás Sandra Lozano Ramírez
29-11-2004	Paula Ruiz García	Juan José Ruiz Ortiz Nieves Garcia Sevillano
27-11-2004	Iker Rodríguez López	Fernando Manuel Rodríguez Pérez Silvia López Montalbán
14-12-2004	Abri Valentina Munivez Lara	Diego Hernando Munivez Patricia Lucia Lara
20-12-2004	Pau García Mata	José Vicente García Borrell Ana María Mata Díez

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-09-2004 i el 31-12-2004

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Richard Graham Cutler	04-10-2004	BEGUR
Isabel Ullastres Vilanova	23-10-2004	BEGUR
Baldomero Dalmau Puig	05-11-2004	BEGUR
Miguel Grau Turró	20-11-2004	PALAFRUGELL
Ramon Ullastres Caner	21-11-2004	GIRONA
Antonio Marín Capel	03-12-2004	GIRONA
Augusto Martínez Jiménez	13-12-2004	PALAFRUGELL
Helena C. Reina Schmidt	28-12-2004	GIRONA
Cristina Arañonet Rus	30-12-2004	PALAMÓS

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-10-2004 i el 31-12-2004

Nom del Nuvi	Nom de la Núvia	Data
Vicente R. Costa Lozano	Sónia González Ferreres	09-10-2004
José Sánchez Fernández	Montserrat Espolet Orts	23-10-2004
Isidre Lináres Raspall	Nathalie F. Germond	28-10-2004
Marià Renart Carreras	Maria D. Gregorio C.	30-10-2004
Enrique Daunert Armillas	Mercedes Jiménez Serrano	31-10-2004
Santiago Aluart Rubies	Marta Gallego Chica	31-10-2004
Baldiri Valls Ros	María del C. Novas Nieto	18-12-2004

Banderes al Club Nàutic Aiguablava

A l'assemblea que es va celebrar el 24 de juliol de 2004, a petició d'un dels socis del Club, es va acordar fer una enquesta per tal de decidir quines banderes havien d'onejar al pal del Club Nàutic Aiguablava.

Les opcions que es proposaven eren les següents:

A. La del CNA, la d'Europa, la de Catalunya, la de Begur, la de la FCV (Federació Catalana de vela) i la de situació marítima.

B. La del CNA, la d'Europa, la de Catalunya, la de Begur, la de la FCV (Federació Catalana de vela), la d'Espanya i la de situació marítima.

C. Qualsevol de les dues opcions em sembla correcte.

El resultat de l'enquesta ha estat :

Opció A: 12 vots
Opció B: 10 vots
Opció C: 5 vots

Per tant al pal del Club Nàutic Aiguablava, onejaran les banderes del CNA, la d'Europa, la de Catalunya, la de Begur, la de la Federació Catalana de Vela i la de situació marítima.

La Junta

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament 972 62 40 20
 Policia Local 972 62 42 00 – 972 62 34 78
 Consultori Mèdic 972 62 20 25
 Oficina d'Informació i Turisme 972 62 45 20
 Arxiu Municipal 972 62 43 05
 Biblioteca Salvador Raurich 972 62 43 05
 Ràdio Begur 972 62 43 03 – 972 62 43 02
 Casal d'Avis 972 62 60 02
 Llar d'Infants Ses Falgues 972 62 43 04
 Escola Doctor Arruga 972 62 41 14
 Local Polivalent d'Esclanyà 972 61 03 45
 Escola L'Olivar Vell 972 61 19 90

Normes Per a l'execució d'obres

A-SOROLLS

Durant el període comprès entre el 15 de juny i el 15 de setembre resten totalment prohibides les obres següents:

a) Les obres que, per la seva proximitat, causin molèsties als establiments hotelers, càmpings, apartaments legalitzats o establiments de restauració.

b) Les obres en les zones d'interès turístic o zona comercial de Begur i d'Esclanyà i a les platges.

c) Les obres que hi hagi en marxa el 15 de juny tindran un màxim de 10 dies laborables per finalitzar les obres. Superat aquest període, s'hauran d'interrompre fins al 15 de setembre. En qualsevol cas, s'haurà de complir l'horari d'estiu.

Durant el mateix període i en aquells llocs on no es molesti negocis turístics, l'horari serà de les 9 a les 13 i de les 16 a les 20 hores, amb la possibilitat de variar-lo per mutu acord de les parts afectades. En qualsevol cas no excedirà de les 8 hores laborables.

No es podrà iniciar fins al 15 de setembre en cap lloc del municipi cap obra major que hagi tingut entrada en el Registre General de l'Ajuntament amb posterioritat al 30 de maig.

Durant els mesos de juliol i agost resten prohibides en tot el terme municipal les obres consistents en excavacions, rebaixos, enderrocs o similars.

Durant els caps de setmana i festius no es podran realitzar obres en tot el municipi, si bé durant el període comprès entre el 16 de setembre i el 15 de juny, en aquelles setmanes que hi hagi un dia de festa, aquest es podrà recuperar el dissabte.

L'incompliment del règim d'execució d'obres establert a l'article 10 apartat 3 es considerarà falta greu i es podrà **sancionar fins a l'import de 1.500 euros.**

B-NETEJA

Ocupar amb materials de construcció o dipositar terres, runes i/o restes de construcció en zones verdes, espais lliures o zones d'equipament sense la pertinent autorització.

Abocar o acumular terres o runes i/o restes de construcció a parcel·les i finques privades sense la corresponent autorització municipal.

Ocupar la via pública amb materials de construcció o similars sense la corresponent autorització municipal o ocupar-la amb autorització però mal senyalitzada o sense senyalització.

Deixar contenidors d'obra o similars a la via pública durant els caps de setmana, ponts i festius.

Es considerarà falta greu la infracció dels apartats anteriors, que es podrà sancionar amb una **multa fins a 1.500 euros.**

Es considerarà falta greu la infracció de l'article 8.1 que es podrà sancionar **fins a una multa de 1.500 euros** (neteja de parcel·les).

**Presentació de les
diverses categories de
la Fundació Esportiva
de Begur**

*Junior Bàsquet
Cadet Futbol*

*Cadet Bàsquet
Infantil Futbol*

*Infantil Bàsquet
Pre-Infantil Bàsquet*

*Aleví Futbol
Mini Bàsquet*

ESPORTS

*Benjamí A Futbol
Pre-Mini Bàsquet*

*Benjamí B Futbol
Pre- Benjamí A Futbol*

*Pre-Benjamí B Futbol
Escoleta Bàsquet*

*Escoleta Futbol
Fotos: Alfred Barrós*

1 Campionat Futbol 7

2 L'Avi de la Georgina, Pere Carreras, va fer de linier a la inauguració del Camp Nou

3 Selecció Sub 17

4 Campiona d'Espanya Sub 17

1

3

2

Georgina Carreras Caner fitxa per R.C.D.Espanyol femení de futbol

La beguena Georgina ha fitxat recentment per R.C.D.Espanyol femení de futbol, en la categoria de Superlliga, que equival a 1a Divisió de futbol masculí.

La jugadora formada en el futbol base de la nostra Associació, nascuda a Begur el 8 de juny de 1989, va començar a jugar a futbol a l'edat de 5 anys, i va acabar la seva etapa dins de l'Associació la temporada 2002-2003 aleshores, va passar a formar part de la plantilla del C.F.Girona femení, en la qual ha estat una temporada i mitja, fins que el R.C.D.Espanyol l'ha incorporat en el seu primer equip de futbol.

Jugadora fixa en les diferents categories de la selecció catalana, ha estat Campiona d'Espanya amb la Selecció Catalana sub-14 de futbol 7, temporada 2002-2003, a Tomares (Sevilla) i campiona d'Espanya amb la Selecció Catalana sub-17 temporada 2003-2004, en la final celebrada a Blanes, davant la selecció valenciana.

Georgina, encara està vinculada amb l'esport beguenc, realitza tasques d'ajudant amb l'equip de futbol de categoria Pre-benjamí del 98.

És un orgull per a la nostra Associació que una jugadora arribi a l'èlit del futbol estatal i esperem que això sigui un estímul per a altres esportistes beguencs.

Regidoria d'Esports

4

Cursets d'informàtica: UN ÈXIT

La Fundació Penteo és una entitat sense ànim de lucre creada el desembre del 2001 amb l'objectiu de fomentar i promoure les noves tecnologies. Amb aquesta única finalitat porta a terme el Projecte Evoluciona, que consisteix en una aula mòbil equipada amb 10 ordinadors i línia ADSL de 2Mb, sis cursos d'autoformació en ofimàtica bàsica i internet i el suport d'un professor. Aquest projecte és possible amb el suport de la Diputació de Girona i la col·laboració de Microsoft i Telefònica, així com el dels ajuntaments on temporalment s'instal·la l'aula per tal d'oferir els cursos a tota la població, de manera gratuïta i amb un ampli ventall d'horaris.

Aquesta iniciativa, que ha estat funcionant també a les comarques tarragonines, es va iniciar a la província de Girona. Després d'haver estat a diferents poblacions de les comarques de la Garrotxa, la Selva, el Gironès, l'Alt Empordà i el Baix Empordà s'han impartit a l'aula un total de 3.471 cursos. Aquesta quantitat que continua creixent amb les prop de 120 persones que s'han interessat pels cursos a Begur i les que els han sol·licitat, al voltant de 200.

D'altra banda, qualsevol dels cursos de la Fundació Penteo es pot seguir mitjançant les fitxes de treball que es troben al web:

www.redconecta.net/metodologia, havent omplert en accedir per primera vegada al web les dades de registre i obtenint així el nom i la clau d'accés.

Rosa Serrat, professora dels cursos

Activitats a Esclanyà

El divendres 10 de desembre, com cada any pels volts de Santa Llúcia, es va organitzar la degustació de pastissos casolans. Uns 30 pastissos, de diferents formes, colors i gustos, però tots molt bons, es van poder tastar al llarg de la vetllada. Tots els participants van rebre un petit obsequi. Durant les festes de Nadal es van dur a terme activitats per a totes les edats. Com cada any es va organitzar la visita del Pare Noel i una lluïda rebuda als Reis Mags, que van ser molt generosos amb tothom qui havia fet bondat durant l'any. La mainada va poder participar en el taller de fanalets i els més grans van provar sort a les quines.

El diumenge dia 9 de gener es van inaugurar les dues pistes, una de bàsquet i una de futbol, situades al veïnat Font Martina. Durant l'acte inaugural es van fer dos partits per estrenar les instal·lacions. Cal recordar que aquestes pistes resten obertes per a tots els veïns d'Esclanyà que en vulguin fer ús.

El Carnaval es va celebrar el 21 de febrer amb un ball infantil a càrrec del conjunt "El Botxí Vermell". Grans i petits, tots van venir disfressats i s'ho van passar d'allò més bé ballant i fent xerinxola.

Fem saber a tothom que la Comissió de Festes d'Esclanyà està organitzant una comparsa per a les properes Festes de Primavera de Palafrugell. Es tracta d'un projecte en el qual prenen part des dels més menuts de la casa fins als avis. Només cal que tingueu ganes de gresca i de passar-vos-ho bé. La Comissió de Festes aprofita l'ocasió per felicitar la Montse Corredor, l'Eduard i la Laura pel naixement de la petita Anna. De tot cor, i en nom de tots, enhorabona!

Cavalcada de Reis

La mainada de Begur va rebre un any més els Reis Mags, que enguany van arribar amb cavalls i carros carregats de presents.

Al pavelló, decorat com una granja, tothom va poder parlar amb Ses Majestats i demanar-los els regals més desitjats.

Carnaval 2005

El passat diumenge 6 de febrer el pavelló de Begur va acollir la festa del Carnaval. Es va celebrar un concurs de disfresses per categories, amb premis individuals, per parelles i per comparses. El ball va anar a càrrec del grup Màgics i va comptar amb nombrosa participació.

Aeròbic i Funk a Begur

El passat dia 13 de febrer va tenir lloc la VIII edició del Campionat d'Aeròbic per a grups de Girona "Begur 2005".

Com cada any la participació va ser molt nombrosa, si bé la majoria de grups va optar per l'especialitat de Funk. Això farà que la propera edició el nomenament dels jutges sigui compartit entre jutges d'aeròbic i jutges de funk.

El desenvolupament de la prova va ser el normal, tot i que els membres de la Creu Roja varen haver d'intervenir en diverses ocasions per recuperar alguna de les participants. Per tot això volem, des de l'Àrea d'esports de l'Ajuntament, de Begur agrair la seva desinteressada col·laboració i també al Grup de Festes la seva ajuda en el muntatge i treball en el decurs de tota la jornada.

Trobareu els resultats i les classificacions a la plana de l'Ajuntament de Begur.

Des de l'organització volem donar les gràcies a tothom per la seva participació i us convidem a la propera edició, que tindrà lloc l'any vinent un diumenge després del dia de Carnaval.

IX Campanya Gastronòmica del Peix de Roca

Un any més Begur enceta la Campanya del Peix de Roca, una cita gastronòmica que ja s'ha convertit en una tradició plenament consolidada i en un atractiu turístic més per visitar el nostre municipi. El menú del peix de roca permet assaborir un producte de primera qualitat, però ofereix alhora una gran diversitat de preus i espais on relaxar-se i gaudir d'una cuina exquisida.

Enguany, la Campanya durarà del 2 d'abril al 8 de maig i comptarà amb la participació dels següents establiments: Aiguablava, Aiguablava, Can Nasi, Can Climent i sa Cuina, Costa Brava, Els Patis de Begur, Fonda Caner, Mas Comangau, Parador d'Aiguablava, Sa Punta, Sa Rascassa i Sa Tuna.

La presentació de la campanya se celebrarà el 31 de març al Col·legi de Periodistes de Catalunya, Demarcació de Girona. Hi haurà una xerrada informativa sobre la Campanya Gastronòmica i sobre les excel·lències del peix de roca de Begur. Tot seguit, s'oferirà un aperitiu als assistents per tal que gaudeixin del producte.

L'acte inaugural de la mostra es durà a terme el dia 2 d'abril i irà a càrrec d'Isma Prados, gastrònom i presentador del programa *Cuina X Solters* de TV3. A continuació, la Plaça de la Vila acollirà un aperitiu-degustació acompanyat de cava.

Associació Esportiva Begur

L'Associació Esportiva, a través de la seva secció d'excursionisme, proposa un conjunt de sortides de mitja jornada o jornada sencera, amb una periodicitat mensual.

Les excursions proposades per a l'any 2005 són:

- Gener: MONTCLAR. Matinal
- Febrer: SES FALUGUES. Matinal
- Març: RUTA MEDIEVAL "FORALLAC". Matinal
- Abril: PALAFRUGELL (costa i camins de ronda). Matinal
- Maig: ARROSSARS DE PALS. Matinal
- Juny: GARROTXA (Sadernes-St. Aniol-Basegoda). Tot el dia
- Juliol: NOCTURNA A LA PLATJA (bany). Nit
- Setembre: SEMÀFOR-CAP DE BEGUR-S'EIXUGADOR. Matinal
- Octubre: CASTELL TORROELLA DE MONTGRÍ. Matinal
- Novembre: GAVARRES (sortida micològica). Matinal

Les excursions es realitzaran generalment el diumenge al matí, però s'aniran definint a mesura que es vagin fent. La informació de les excursions: horari, dificultat, material que cal dur, durada... es posarà a l'abast del públic uns dies abans de fer-la, per mitjà de fulletons que es repartiran, la ràdio, el web de l'Ajuntament o la ràdio municipal. També us podem enviar el programa mensual de les sortides per "e-mail".

El grup de persones que ha preparat les excursions es va trobant de forma periòdica. Si esteu interessats a participar en la programació, o teniu idees per dur a terme, o activitats relacionades amb l'excursionisme, podeu posar-vos en contacte amb nosaltres:

JOSEP PEREIRA: 686356490

BLAS JIMÓN: 690383009

J. CARLES CANER: 972622143 jccaner@gmail.com

PERE FELIU: 636660065 - 972623137

- Cal portar vestit i calçat apropiat.
- Cal portar l'esmorzar i el beure.
- Les sortides es fan en cotxes particulars des del punt de sortida indicat.
- Els menors han d'anar acompanyats d'un responsable.
- L'organització no accepta cap tipus de responsabilitat.

Sortida al Puig Montclar

El passat diumenge dia 23 de gener la A.E. Begur, secció excursionisme, va fer la sortida al Puig de Montclar.

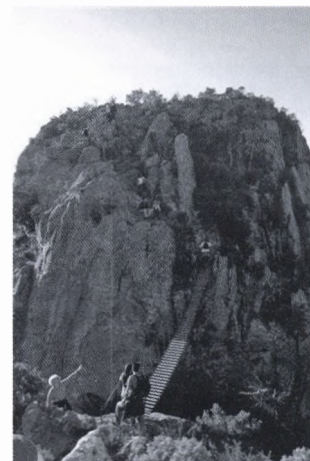
La sortida es va fer des de l'aparcament de la Font de Baix a les 8:30h. Ens vam aplegar 20 persones que vàrem anar en cotxes particulars fins a Sta. Cristina d'Aro. El dia era esplèndid, amb una temperatura més que agradable i un cel ben serè. Des d'allà vàrem començar a enfilar tot un reguitzell de pujades i baixades, empaitant diferents cims fins arribar al Puig del Montclar, a 417 m. Com es pot imaginar la vista des del cim era magnífica, tota la Vall d'Aro, les Gavarres amb el Puig d'Arques presidint-lo, la mar, ... i també la cara més amarga de la civilització: l'abocador de Solius.

Però que ningú no es pensi que l'única cosa magnífica trobada en aquesta diada va ser la vista; ni molt menys. Si no, pregunteu a qualsevol dels 20 excursionistes de tot el que varen poder gaudir. D'alguna manera us en puc fer cinc cèntims.

Vam enfilar els diferents desnivells amb l'ajuda de cordes i cadenes, que ens ajudaven a grimpar per les roques granítiques i a no relliscar pel sauló existent a les baixades. Vam utilitzar esglaons metàl·lics clavats directament a la roca als pendents on era impossible pujar amb els mètodes anteriorment descrits. Finalment, vam superar una petita vall mitjançant un pont penjant amb cables d'acer, dels pocs que podreu trobar a les nostres contrades. En definitiva, tot un conjunt d'experiències que els participants de ben segur que recordaran i explicaran amb il·lusió.

Nosaltres, els components d'aquesta secció d'excursionisme, us voldríem animar a participar a totes les sortides que celebrarem aquest any. Properament les publicarem a *Es Pedrís Llarg*, però ja us avancem que podreu trobar informació al web de l'Ajuntament i als punts d'informació municipal.

A.E.BEGUR (secció excursionisme)

Sortida al Puig Montclar
Fotos: J. Carles Caner

Ràdio Liberty

Com t'ha anat es viatge? Has trobat moltes retencions? – féu en Xicu.

- No és pas dels dies que n'he trobades més. Però, de totes maneres, sort de la ràdio, que ens distreu tota l'estona - digué en Jordi.

- Parlant de ràdios, he sentit per sa TV que algú ja té ganes de suprimir ses antenes de Ràdio Liberty a sa platja de Pals – digué en Xicu.

- Ah, sí? Ja era hora! A veure si ben aviat treuen aquells fantasmes gegantins que espatllen el paisatge – féu en Jordi.

- Això mateix, home! I després de treure-les què quedaria? Doncs un paisatge igual de bonic que molts altres de Catalunya, d'Espanya i del món. Al menys ara hi ha una cosa diferent i els visitants se'n recorden més de ses nostres platges que no pas si no hi hagués res.

- Ja veig que els tens molt de "carinyu" a aquelles antenes. Es veu que amb tant de temps que fa que hi són ja les tens com de la família.

- Sí, de temps, en fa molt que hi són. I precisament per això penso que tenen molt de valor –digué en Xicu.

- Això, home. Ara resultarà que tenen molt de valor.

- És clar que sí, Jordi. Pensa que són un testimoni de sa història, de sa guerra freda. Aquella guerra que va sorgir entre els russos i els americans al cap de poc temps d'acabar-se aquella gran bestiesa que fou sa segona guerra mundial – féu en Xicu.

- "Buenu", i què?

- Doncs que a Alemanya, França i Anglaterra hi ha museus importants que guarden i exhibeixen armament i tota mena d'estrís d'aquell temps. Be podríem tenir aquí un museu d'aquests. Seria un al·licient afegit per als turistes, que se n'han d'anar a Barcelona per poder veure coses interessants.

- Apa, va, va.

- No sé si saps que amb s'emissora de sa platja de Pals s'aconseguia que sa ràdio arribés amb claredat fins a l'últim racó de l'antiga URRS, gràcies

a dues emissores que radiaven es mateix programa des de Pals i dirigien ses ones cap a l'est. Quan aquestes dues emissions de ràdio es trobaven a l'estratosfera, a sa dita capa de Heaviside, on ses partícules estan ionitzades, se sumaven i feien l'efecte d'una sola emissora que radiés des de sobre de Suïssa, posem per cas. Llavors, seguint sa capa de Heaviside, ses ones de ràdio arribaven fins als confins de l'antiga Unió Soviètica.

- Em deixes bocabadat, Xicu. És que els de Begur sou *pistonuts!*

- Sí, mira, Jordi, hi havia un avió bimotor de bombardeig rus que tenia sa base a Celrà que en deien Katiusca que no n'ha quedat cap per portar als museus; ni tan sols han quedat els seus plànols. Ja recordaràs que fa uns quants anys es van fer treballs per trobar-ne un que se sap que va caure a l'estany de Banyoles durant la nostra guerra civil del 1936-39. Malauradament, no es va poder trobar perquè ja saps que aquell estany està embruixat i del seu fons no se'n sap gaire res.

- Però home, Xicu, hem de mirar cap al futur...

- Avui dia els satèl·lits de comunicacions fan amb tota facilitat la feina que feia Ràdio Liberty. També va ésser per aquest motiu que varen tancar la ràdio de Pals.

- Home, hem de viure la modernitat, no?

- Sí però ans de desmantellar aquells fantasmes gegantins, que tu dius, valdria la pena de provar d'aprofitar-los i fer-ne una atracció turístico-cultural juntament amb tots els edificis i instal·lacions complementàries. Que no torni a passar allò del bombarder Katiusca.

- No hi estic pas d'acord amb res del que m'has dit, Xicu -feu en Jordi.

- No serà que tu ets un dels que s'esperen en "candaletes" aquells terrenys per especular? Doncs mira, noi, saps el que et dic? Puja aquí dalt i balla.

Grèvol

Fotos: Alfred Barrós

El perquè d'un nou Estatut

L'Estatut d'autonomia hauria de ser el marc legal interior de Catalunya. Teòricament, amb l'actual hi ha una sèrie de competències de govern que són exclusives de la Generalitat. A la pràctica, quan el Parlament espanyol legisla les seves lleis acaben passant per sobre de les catalanes i de l'Estatut. A més a més, els diners de la Generalitat vénen distribuïts des de Madrid. I ja sabem que *"quien parte y reparte se queda con la mejor parte"*.

Quan les forces polítiques catalanes s'han posat d'acord, unes amb més entusiasme que les altres, per fer un nou Estatut, és perquè totes han coincidit que la situació d'autogovern actual és molt poc satisfactòria.

Autogovern vol dir la capacitat jurídica (de fer lleis i obligar a complir-les), política (de decidir coses des del govern català) i econòmica (d'administrar els nostres propis recursos sense haver de "pidolar" constantment a Madrid) de la Generalitat de Catalunya i dels ajuntaments.

Si us sembla que això no ens afecta gaire, us prego que en considereu algunes conseqüències pràctiques. Sabíeu que a Catalunya és on hi ha els centres d'atenció mèdica públics més avançats (en general) de l'estat espanyol, però que també és on els metges cobren menys? Sabíeu que a Andalusia o Extremadura, llocs menys rics que Catalunya, els serveis públics i gratuïts són més grans i estesos que a Catalunya? Sabíeu que l'única carretera nacional de tota Espanya que continua essent de 2 carrils (les altres totes són autovies de 4 carrils: autopistes de franc) és la que va cap a França passant per La Jonquera? Segur que ja sabeu que on més autovies de peatge hi ha és als Països Catalans (als Països Castellans d'Espanya gairebé totes són de franc).

I no és pas que els catalans ens gastem aquests calés en la promoció del català. Al contrari: el govern espanyol gasta una fortuna (amb els nostres impostos) a l'Institut Cervantes (que només promou la

llengua castellana), i ha regatejat tot i més al Lull i a l'Institut d'Estudis Catalans. I no ha gastat ni un euro en aconseguir que jutges i policies espanyols entenguin (ja no direm que el parlin) el català. I qui diu català diu basc o gallec. I no conec cap catalanoparlant, euskaldun o gallec, que hagi anat a escola i no hagi après el castellà. I en conec forces que parlen l'anglès molt millor que l'Aznar, per exemple. I amb això vull dir que la cultura no és només una qüestió de diners. Però també ho és: veritat que la Telefonica (d'Espanya) us envia, si ho voleu, la factura en català, igual com us pregunta si voleu ser atesos en català? A l'hora de cobrar la Telefonica no pensa pas que llenci els calers per no atendre també en català els clients. Més aviat pensa que podria perdre un client.

Bé prou que en veure el que els nostres ajuntaments i administracions properes gasten, i en el que els gasten, de vegades sembla ben bé que els llencin. Però com més amunt pugem en les administracions més gros és el malbaratament i la corrupció, perquè no és tan visible als ulls del ciutadà corrent. La ferida visible supura i rarament s'infecta, perquè la veus; la que et fas per dins, sovint només sospites que hi és perquè la febre et diu que alguna cosa no marxa bé.

De fet, si el nostre Ajuntament i la nostra Generalitat fos la que recaptés i administrés TOTS els impostots, la pressió social perquè no cobrés més del necessari i gastés bé i amb bon sentit seria molt més gran.

Però els diners no ho són tot. Ni tan sols el més important, per molt que avui sentim molts polítics dir: "l'Estatut és important, però el finançament ho és més, perquè sense diners no es pot fer res". Més important que saber quants diners tenim és saber qui mana i amb quina finalitat: qui fa la llei, qui governa i qui administra. Es molt millor ser pobre però amo de ca teva, que no pas ric però vivint de renda o del subsidi de l'estat.

El gran cavall de batalla del finançament, i això cal tenir-ho clar, no serà pas si la Generalitat rebrà més o menys diners de

Madrid, sinó si la mateixa Generalitat podrà administrar tots els impostos dels catalans, i ser nosaltres qui enviem els nostres diners a Madrid, i no a l'inrevés. Aquest és el punt més important de tota la "guerra del finançament". Si Catalunya recapta tots els impostos i després n'envia una part a Madrid, per grossa que sigui aquesta part, serà visible a ulls de tothom què ens costa Madrid. I podrem pensar, en qualsevol moment, si realment ens surt a compte, si l'esforç és just, necessari i convenient.

Si ets vertaderament lliure avui pots ser ric i demà estar arruïnat, però sempre ets l'amo del teu destí. Amb drets i deures inclosos. I amb molta més responsabilitat. Sobretot la de saber que per tirar endavant t'has d'espavilar tot sol. La llibertat és una virtut que neix d'aquesta necessitat: de la consciència d'haver-se d'espavilar tot sol.

Es per això que l'estat espanyol s'oposa a coses tan innocents com que puguin haver-hi seleccions esportives catalanes. Preocupa, i molt, que la gent pugui decidir per si mateixa. Qui diu la gent, diu els pobles. Només aquells que tenen por de perdre privilegis malden per impedir que els altres puguin triar i anar per lliure.

El Nou Estatut és la gran oportunitat d'adonar-nos que cal pensar qui decideix, què i com ho decideix. I que cal que ho volem fer, si no volem que decideixin els altres. Cal fer-ho un mateix, fins i tot a risc d'equivocar-se. D'això se'n diu democràcia.

I Europa? O nosaltres tal com som fem Europa, o serà una nova presó i una nova obra faraònica que pot dur-nos a la ruïna. O Europa és terra de llibertat on la gent és rica, lliure i culta perquè sap espavilar-se i decideix a ca seva tot el que li cal..... o molt aviat ens convertirem, sense que ens n'adonem, en colònies llunyanes d'un renovat Imperi Americà o Xinès.

Pere Ametller i Prats

Entrevista a Richard Vaneukem, belga afincat a Begur

Richard Vaneukem va néixer en un petit poble de Bèlgica, prop de la frontera francesa, el 15 d'abril de 1930. De petit va viure a l'antic Congo Belga on també va treballar posteriorment. Als 35 anys, a causa de la guerra civil que va esclatar al país africà, va tornar a Bèlgica. Als anys setenta va descobrir Begur i es va enamorar del seu paisatge i de la seva gent. Amb la seva dona van decidir fer-se una casa a Sa Fontansa per passar-hi les vacances. L'any 1991 es va retirar i es van instal·lar definitivament a Begur.

En Ricard, com tothom el coneix al poble, és un cas exemplar d'integració als nostres costums i la nostra cultura. Des del moment que va decidir viure a Begur, va tenir clar que volia aprendre el català per poder relacionar-se millor amb els begurencs i gaudir de les tradicions, les festes i la cultura del nostre país. En Ricard participa sovint en les activitats culturals que s'organitzen a la vila i és un col·laborador habitual de *Es Pedrís LLarg*.

Josep Carreras i
Richard Vaneukem
Foto: Carreras

Tant de bo la seva capacitat d'adaptació, la seva tolerància i la seva estima per les llengües i les cultures, serveixi d'exemple i estímul a totes les persones que, cada cop amb més freqüència, acull el nostre poble.

Expliqui'ns una mica com descobreix Begur.

Doncs l'any 1969 vam venir per primer cop a Catalunya i vam passar 15 dies de vacances en un hotel de Sant Feliu de Guíxols. Ja des d'un primer moment vaig pensar que era un lloc fantàstic, amb sol, platges boniques i gent agradable. L'any següent vam passar les vacances a Platja d'Aro, però ja no em va agradar tant perquè hi havia molta gent i era massa turístic. Llavors vam estar uns anys anant a Palamós, que també és un poble molt maco; i finalment, gràcies a uns amics, vam descobrir Begur.

Vam comprar un terreny a Sa Fontansa amb una vista fantàstica: el mar i el castell de Begur. L'any 1977 en Ricardo Soler ens va començar a construir la casa i l'any següent ja la teníem acabada i podíem venir a passar-hi les vacances.

Com es va iniciar en l'aprenentatge del català?

Bé, de seguida que vam decidir que Begur ens agradava i que algun dia, quan poguéssim, ens hi quedaríem a viure, vaig pensar que havia de parlar en català. Un cop instal·lats a Begur, em vaig apuntar a les classes de català que organitza l'Ajuntament, primer amb la Núria Aupí i, després, amb la Montse Obrador. Llavors també em vaig apuntar al taller de literatura, perquè m'agrada molt escriure i llegir. Així, llegint, estudiant i practicant amb la gent vaig anar aprenent l'idioma.

Per ajudar una mica la gent que, com vostè, vulgui aprendre la nostra llengua, quins consells els podeu donar?

Primer cal que t'agradin els idiomes com m'agraden a mi i que t'agradi parlar amb la gent, perquè llavors l'esforç és més fàcil de fer.

En el meu cas, com que la gramàtica francesa i la catalana són semblants, potser no m'ha resultat tan complicat. També m'han ajudat molt els anys

de llatí que vaig estudiar a l'escola, encara que llavors em pensava que no em serviria de res i ho trobava molt pesat.

Al principi de venir a Begur tothom em parlava en castellà, però ara la gent ja es dirigeix a mi en català i així puc anar millorant poc a poc. De fet, no entenc la gent que ve a viure aquí i no fa cap esforç per aprendre l'idioma, encara que sigui una mica.

Escriure en català també m'ha ajudat força, tot i que ara fa temps que no escric perquè tinc un problema a la vista. La mort d'en Josep Carreras em va afectar molt, perquè va ser ell qui em va convèncer perquè escrivís a *Es Pedrís Llarg*.

Quins temes tracta en els seus escrits?

He escrit sempre com a aficionat, com un passatemps. M'agrada escriure poesia i també articles per expressar les meves idees. Els valors que sempre he reivindicat són la tolerància, la llibertat i, també, la defensa del jovent perquè són el futur i es mereixen tota la nostra confiança i recolzament.

Com creu que ha canviat el país i el poble des que vostè va arribar?

Bé, abans, durant la dictadura, la gent tenia por de parlar. Ara, tothom es pot expressar lliurement. També crec que el govern català ha fet un gran esforç per millorar el país i donar a conèixer Catalunya i la seva cultura a l'exterior. Els meus amics d'altres països em diuen que sóc afortunat de viure aquí.

Pel que fa a Begur, crec que ha millorat sobretot la seva oferta cultural. Es fan exposicions, xerrades, la revista municipal, els cursos, etc. Potser la gent del poble no s'adona de la sort que té de viure aquí. No hi ha violència i la vida és tranquil·la.

No m'agradaria pas viure a una gran ciutat com Barcelona, perquè allà la gent ni es coneix i la mentalitat és molt diferent. Aquí tothom se saluda pels carrers i els veïns s'ajuden uns als altres.

Quin balanç en faria, de la seva estada al nostre poble?

Estic molt content de viure aquí perquè és un lloc que em va agradar des del primer moment que el vaig veure.

Per altra banda, com a estranger, em fa molta il·lusió que em convidin a programes de ràdio o que em facin entrevistes com aquesta. Noto que la gent està contenta per l'esforç que he fet d'aprendre el català i per haver-me integrat a la vostra cultura. El sentiment és recíproc, perquè jo també agraeixo l'ajuda que he rebut i l'estima que tinc per part de tothom.

Miquel Martín i Serra

*Richard Vaneukem i
Lluís Costa
Foto: Carreras*

*Richard Vaneukem
Foto: Carreras*

Mor Artie Shaw, un músic vinculat a Begur

Artie Shaw

El passat 30 de desembre de 2004 va morir, a la seva residència de Los Angeles, Artie Shaw, conegut amb el sobrenom de "El rei del swing". Va destacar com un virtuós del clarinet, però a més va ser compositor, director d'orquestra i escriptor. El músic nord-americà era considerat un dels músics més il·lustres de jazz i se'l recordarà sobretot per la interpretació de temes clàssics com ara *Begin the Beguine*, (de Cole Porter) o *Lady Be Good*, i també, per la seva agitada vida sentimental. Es va casar vuit vegades, i en la llista de les seves exdones s'inclouen estrelles com Lana Turner, Ava Gardner o Evelyn Keyes, i també l'escriptora Kathleen Winsor.

La notícia de la seva mort va aparèixer a tots els mitjans de comunicació el darrer dia de l'any, i a quasi tots, injustament, es va deixar de banda que -durant la dècada dels 50- Artie Shaw va viure a Begur, a la casa que es va fer construir a la zona de la Font de la Salut.

Darrerament, les notícies que ens arribaven del músic eren poques i plenes d'errors, com per exemple, l'article "*Paraiso en la Costa Brava, una casa de cine*", publicat a la revista *ELLE*, el maig del 2003, que fou realitzat per Patricia Ketelsen: "*Artie Shaw, director de orquesta americano y músico que encandiló a más de una pareja al son de su canción <Begin de Beguine>. El compositor pasaba largas temporadas en su casa de la Costa Brava preparando sus conciertos y rodeado de amigos. Entre ellos, famosas estrellas del espectáculo y del cine, como Elisabeth Taylor. Aunque quien realmente disfrutó de estas vistas durante el tiempo que duró su matrimonio con el músico fue Ava Gardner.*"

Tots sabem que el tema *Begin de Beguine* (si bé Artie Shaw el va popularitzar) fou compost per Cole Porter, que el músic havia deixat definitivament la música quan va arribar a Begur, i que portava uns quants anys separat de l'actriu Ava Gardner. Qui realment va viure amb Artie Shaw a Begur fou la seva vuitena esposa, la també actriu Evelyn Keyes.

Un altre exemple ens arribà del suplement de cultura del diari AVUI, el 4 de desembre del 2004, en l'article "La Nit de Santa Llúcia" del reconegut escriptor, Emili Teixidor:

(...) Tant podia ser una espia com l'amant d'un diplomàtic, o una excèntrica que vivia a Tossa de Mar amb l'Artie Shaw, el saxofonista que s'hi va instal·lar una temporada, no recordo si abans o després de l'arribada d'Ava Gardner, de la qual havia sigut un dels marits (...)

El mateix escriptor va rectificar, el 23 de desembre del 2004:

(...) En primer lloc, és evident que Artie Shaw tocava el clarinet, no el saxofon, tot i que en la seva joventut també anava amb el saxo, i menys evident però més exacte és que en el temps evocat el músic vivia a Begur i no a Tossa de Mar. El nom de Tossa se'm va barrejar amb la figura d'Ava Gardner, lligada a la població per la pel·lícula que hi va filmar i totes les històries que en van sorgir. Però resulta que, en aclarir aquest episodi, m'assabento que qui rondava en aquell moment l'esplèndida actriu era l'actor italià Walter Chiari, i que el lligam entre la nostra taula de convidats a l'Hotel Colom i el grup d'artistes estrangers estadants de la Costa Brava, era el poeta Jordi Sarsanedas, l'amfitrió de la festa. Jordi Sarsanedas treballava amb l'Artie Shaw, exsegon marit de l'Ava, en un guió cinematogràfic que mai no va arribar a rodar-se (...)

Altres notícies rellevants gairebé no ens van arribar, com per exemple:

-El 2 de setembre del 2003, Artie Shaw va fer donació de dos clarinets al prestigiós Museu James Smithson (el museu més important dedicat al jazz). David M. Fields, membre del Consell del museu, li va entregar la medalla bicentenària del Museu.

-El 6 de febrer del 2004, els membres comissaris de l'acadèmia d'artistes li atorgaren el "lifetime achievement Grammy Award", el Grammy honorífic per la seva trajectòria musical, el màxim guardó que pot guanyar un músic.

La setmana del 21 al 27 de gener del 2005, Emili Teixidor va escriure de nou sobre Artie Shaw, en aquesta ocasió en el setmanari Presència, del breu escrit voldria aclarir també diverses afirmacions:

1- "*Ha mort el clarinetista Artie Shaw als 94 anys, en una barriada de Los Angeles on s'havia retirat des del 1955 (...)*"

Artie Shaw va deixar la música l'any 1954, i va venir a viure a Begur. A finals del 1959 i principis del 1960 va posar a la venda la casa i tornà amb la seva esposa Evelyn Keyes als Estats Units, concretament a Connecticut. Va ser l'any 1973 quan va anar a viure a Califòrnia.

2- "*Es va casar vuit cops, amb Lana Turner, Betty Grable, la novel·lista Katheleen Turner i Ava Gardner, la segona.*"

Tot i que van ser parella, Artie Shaw mai es va casar amb Betty Grable; el nom correcte de la reconeguda escriptora és Katheleen Winsor; amb l'Ava Gardner es va casar l'any 45 i fou la cinquena dona, no la segona com diu l'article.

3- "*Es va retirar un temps a la Costa Brava, a Begur, i quan Ava era a Tossa, filmant amb Mario Cabré, es veien amb el músic, tot i que s'havien divorciat*". El temps que va viure entre nosaltres va del 1954 al 1960, la pel·lícula "Pandora i l'holandès errant" (rodada a Tossa, S'Agaró, Platja de Castell i Girona) va ser filmada molt abans, durant la primavera de l'any 1950.

4- "*Deixa una biblioteca de més de 15.000 llibres i una novel·la inacabada*".

Artie Shaw va publicar tres llibres: "The trouble with Cinderella, an outline of indentify", novel·la autobiogràfica de l'any 51; "I love you, I hate you, drop dead", on parla sense miraments dels seus vuit matrimonis, escrita a principis dels 60; "The best of intentions and other stories", novel·la de l'any 89.

Ja fa anys, Artie Shaw va escriure el següent epitafi: "Ho va fer el millor possible amb el material que va tenir". Darrerament -sense perdre el seu sentit de l'humor- el va canviar per un de més breu: "Fot el camp".
Reposi en pau.

Biel Castelló

L'ULL que em causà més enrenou

En cinquanta anys, mig segle, de pràctica oftalmològica l'ull humà m'ha proporcionat ensurts, amargors i satisfaccions. Aquestes últimes pel benefici que un bon resultat significava per al malalt. Mai (gràcies a Déu) per l'estúpid delit personal de sentir-se un mateix un as quan una operació ha resultat perfecta.

Si l'ull humà m'ha donat ensurts, ansietat, hores d'insomni, també motius de satisfacció, mostres de gratitud que t'arriben al cor, mai cap ull m'ocasionà tant d'enrenou com aquell ull de balena. Farà uns cinquanta anys, en una visita a l'*Institute of Ophthalmology*, a Londres, el director, Sir Stewart, em mostrà l'extraordinària col·lecció d'espècimens d'ulls. Hi eren representades gairebé totes les espècies imaginables. Des de la puça fins a l'elefant. Hi mancava, però, l'ull de balena. I (mai n'hi ha prou de callar) vaig comentar que el meu sogre tenia amistat amb els amos d'una balenera, aleshores ubicada a Algeciras. A Sir Stewart se li van obrir els ulls com dues boles de billar. I m'hi vaig oferir. Quin remei?

Als pocs mesos m'arribava un pot de vidre de mig metre d'alçada i mig de diàmetre, contenint un ull de dimensions importantíssimes.

Allà començà, per a mi, la part més embolicada de la història. Les companyies aèries no admetien un "flascó" de semblants dimensions. Caldria, doncs, que l'ull viatgés per superfície. Ergo una frontera; el Canal: Quatre duanes. Com que "ojo de ballena" no figurava en els "capítulos arancelarios", merder a Portbou, merder a Cerbère. Resolts aquests, merder a Calais i merder a Dover. Finalment, i després de mesos de tragí, l'ull arribà al *Institute*. Allà figura en lloc d'honor. I una foto (fig.1) de l'ull figura en el primer volum de la més important Enciclopèdia Oftalmològica fins enguany publicada.

A. Arruga Forgas

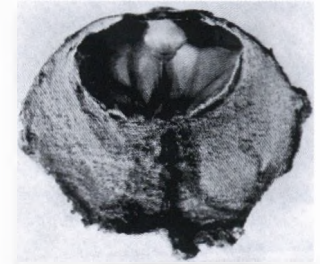

fig. 1

Els primers mesos de l'any 1984, a l'habitatge de mestres de les Escoles Velles on vivia, vaig donar acollida a un parell o més trobades, promogudes per l'Elisenda Cruells, que tenien per objectiu organitzar una representació teatral per Sant Pere o Santa Reparada per donar a conèixer unes llegendes begurenques. Vam arribar a reunir-nos un grup de més de mitja dotzena de persones, joves i amb inquietuds culturals, que dirigits per l'Elisenda vam treballar les tres llegendes que, malauradament, no van convertir-se en cap espectacle sigui perquè l'estiu se'ns va tirar a sobre o perquè el grup no es va acabar de consolidar.

*Les meves còpies, amb lletra manuscrita de l'Elisenda, de **Quermany i el tresor de les faves màgiques, El mantell de l'Aurora i Les Sirenes de Sa Riera** varen quedar guardades amb els meus papers. Al cap dels anys, a l'escola Dr.Arruga, explicàvem llegendes a medi socio-cultural i vaig proposar als companys d'incloure-les. En Josep Antoni, un mestre lleonès que coneix bé la nostra llengua, va fer una molt respectuosa adaptació de les dues primeres que he citat - pensant que els destinataris eren alumnes de Cicle Inicial- i les vam incorporar a la programació.*

*En **Es Pedrís Llarg** de desembre de 2005 s'hi publicava la llegenda begurenca **Sa Cova Santa** recollida per Francesc Mascort. Al llegir-la em va venir a l'instat la idea de presentar a la redacció de la revista les llegendes de l'Elisenda. Em fa il·lusió que es publiquin per l'aportació que suposen per al patrimoni cultural de Begur i en reconeixement a l'Elisenda, que amb les seves inquietuds va contribuir a enriquir-lo.*

Antoni Bonfill

Les Sirenes de Sa Riera

Quan pedrega, la gent de l'Estartit diu que "Els angelets juguen a bitlles". A Begur, quan trona, diuen que "Sant Pere canvia de casa".

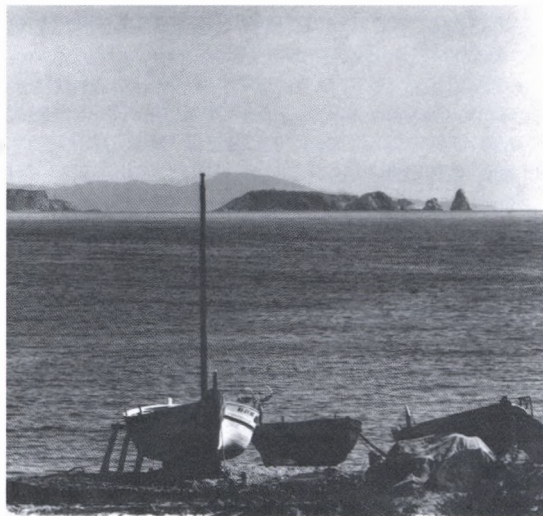
S'ha girat llevant, les onades s'atrapen unes a les altres omplint d'escuma l'engolfada de Pals. Les sirenes de les Medes en tenen la culpa. Són elles les que criden el mal temps per fer gresca i tabola. Els agrada el mar de llevant i tramuntana que les empeny esbojarradament d'un cantó a l'altre. Però Sant Pere s'ha cansat de tanta gatzara, ha perdut la paciència i els ha parat els peus.

-Esteu condemnades a nedar fins a Sa Riera i comptar tots els grans de sorra de la platja. Les sirenes pensen que n'ha fet un gra massa. Gemeguen, somiquen, demanen clemència.

-Ens portarem bé, amb una mica de garbí ja en tenim prou.

-Bé, d'acord, però tan sols quedareu deslliurades d'aquest càstig, si al punt de la mitjanit de Sant Joan, un pescador de Sa Riera us atrapa a totes dins de la seva xarxa i us retorna a les coves de les Medes.

A la nit de Sant Joan, pels voltants de l'Illa Roja i el Port des Pi se senten els crits de les sirenes que reclamen el pescador que les retorni a la llibertat del mar.

Quermany i el tresor de les faves Màgiques

Els vells de la rogalia, els pagesos de Regencós i els corallers de Begur ho explicaven a la mainada les nits en què la tramuntana xisclava pels carrers deserts mentre les bruixes saltironejaven damunt els teulats. El pare m'ho explicà i és tan cert com que aquesta nit serà tan fosca com la gola d'un llop. Dos caçadors que portaven tot el dia per corriols i dreces perseguint una llocada de perdius que no volien deixar-se atrapar, talment com si joguessin a cuita amagar amb ells, es varen perdre i no encertaven el camí de retorn. El sol anava a la posta i, en l'horitzó moradenc, ja apuntava la primera estrella.

Eren bons coneixedors del terreny, però aquell dia les argelagues, els brucs i les alzines semblaven créixer i dansar al seu voltant barrant-los el pas. Ja era nit closa i el cansament els va vèncer. Sense adonar-se'n, s'havien apropiat massa al cim de Quermany, un lloc que feia tanta basarda que cap home amb dos dits de front s'atreveria a passar-hi la nit. Però ells, esgotats pel llarg camí, van fer el cor fort i van decidir buscar un aixopluc per esperar el nou dia.

Una muralla de roques, que semblaven gegants, voltava tota la muntanya. Els dos homes l'anaven seguint tot palpant-les per si trobaven una esquerdada prou gran per arrecerar-se del fred de la nit quan, tot d'una, un d'ells topà amb quelcom inesperat. Era una argolla tan grossa com un jou clavada a la roca. Què hi feia aquella argolla en aquest indret?

Al lluny el rellotge del campanar començà a tocar les dotze campanades i, de sobte, l'argolla girà tota sola al mateix temps que la roca s'obrí com si tota la terra fos un gran badall.

Mig morts de por, els dos caçadors van entrar dins la muntanya atrets per una força que no sabien d'on venia. Tot era ben fosc, només s'hi veia una petita resplendor al fons de la cova. De cop i volta, un bramular com el del mar quan bat contra el rocam els posà la pell de gallina... I aquell plor? Qui era que mostrava tanta tristor?

La resplendor anà creixent però, malgrat

l'enlluernament, pogueren distingir una mena de bèstia malgirbada i boteruda que arrossegava el seu cos gegantí com si fos una penitència. Tots dos se sorprendrien a si mateixos en no sentir cap mena de por davant d'aquell ésser irreal i grotesc. S'hi acostaren i el monstre, un drac bonifaci, abaixà el cap en senyal de bona voluntat.

-Ja ho veieu –els digué el drac- jo no em menjo ningú, però tothom fuig espantat de lleig que sóc. Heu estat molt valents, vosaltres dos, i us voldria premiar pel vostre coratge.

Els dos homes sentiren com s'apoderava d'ells una immensa tendresa per aquella bèstia que amagava la seva lletjor dins el cor de la terra. S'acostaren i li passaren la mà pel seu aspre llom. Al drac, emocionat, li lliscà un llàgrima galta avall.

-I ara, marxeu abans que despunti el dia –digué el drac- i agafeu aquesta saca de faves i gardeu-les en lloc segur a casa vostra.

Els dos caçadors, un xic desil·lusionats per l'obsequi del drac, s'acomiadaren i emprengueren el camí de retorn. Cap a la banda de mar esclatava el primer raig de sol quan la paret de pedra es tancà rere seu sense deixar ni rastre de la misteriosa cova.

Mentre avançaven en silenci cap a les primeres cases del poble, la saca de faves augmentava de pes a cada instant. Van haver de carretejar-les al soterrani de casa seva. No digueren res a ningú, ni tan sols a les seves dones, però l'atzar o el destí van fer que una de les dones baixés al soterrani i, encuriosida, obrís el sac de faves... Monedes i més monedes d'or varen començar a vessar del sac i a escampar-se pel terra del soterrani.

Que com acaba aquesta història? Doncs ja us ho podeu imaginar. La nova es va escampar pel poble i, des de llavors, corrues i corrues de dones, homes i criatures acudiren al cim de Quermany amb l'esperança de trobar l'argolla i fer-se rics com aquells dos caçadors.

Diuen que ningú no l'ha trobada, però que si una nit de Sant Joan algú té l'atreviment d'acostar-s'hi potser tindria sort i...

El mantell de l'Aurora

Cap al tard, quan el dia s'atura i el vent suau i humit s'enfila per l'engorjat de Les Valls, el bosc sembla adormir-se i el romaní i la farigola escampen aquella flaire aspra i exuta que tant agrada a les fades i les bruixes.

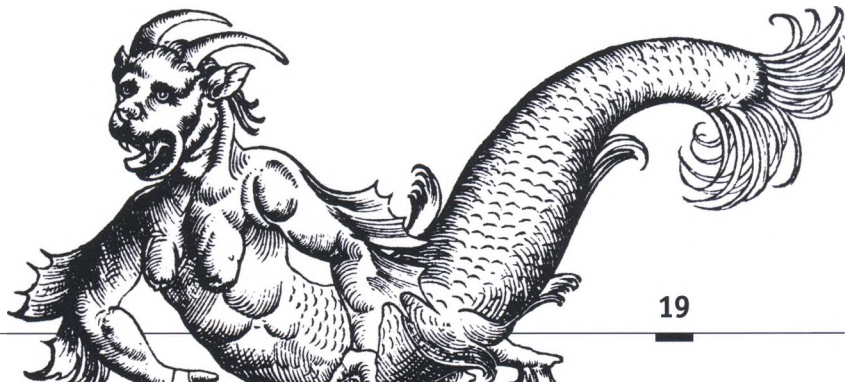
Doncs bé, no sabria dir-vos del cert si encara passa el que ara us explicaré, però, en temps dels meus avis, més d'un begurenc havia presenciat el treball feixuc i pacient de les Goges del Mas del Pou de Ses Garïtes, un gran casal del segle XVI amb porta dovellada, al peu del Quermany Gros. L'antic camí que de Begur anava als Masos de Pals hi passa a la vora.

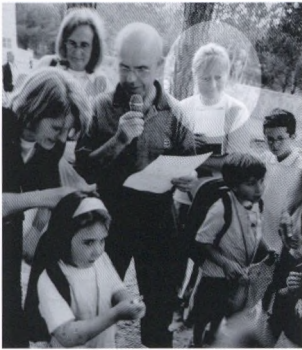
És un lloc solitari ple de fosques pinedes on amb prou feines entra el sol. Tan sols els raigs de sol ponent envermelleixen el tronc dels arbres donant-los l'aparença de gegants ferits.

En aquest mas, cada nit les Goges ajuden l'Aurora filant un fil que no té fi i enganxant-lo d'un cim a l'altre de les nostres muntanyes; de les ruïnes del castell de Begur al Quermany, de Puig de Son Ric a ses Sorreres, de Punta Espinuda a l'Illa Roja... I així la nit es va cobrint, de vegades a poc a poquet, de vegades més ràpidament, d'un tel molt lleuger. És un regal que l'Aurora vol fer al seu amant, el sol ixent: el mantell més transparent i subtil que s'hagi teixit mai.

Però, en trencar el dia, l'encanteri desapareix i mai no aconsegueixen d'acabar aquesta feina tan delicada. Llavors no els queda cap més remei que amagar-se de nou al Mas de Ses Garïtes a esperar la nit i, un cop arribada, recomençar el filat i el teixit al compàs etern dels astres.

Adaptacions
d'Elisenda Cruells

La Ckrista a la I Festa Pro-gat durant el lliurament de premis (2002)

Ckrista Reina. Homenatge públic de Progat a una exemplar col·laboradora

A finals de desembre ens va deixar la Ckrista Reina. Una malaltia la va portar a un final sobtat. La Ckrista era una alemanya, establerta a Begur amb el seu marit espanyol, que gaudia de l'estimació de totes les persones que havien tingut l'oportunitat de conèixer-la. Era bona. Noble i sincera com ho són totes les persones que són bones.

La Ckrista estimava els animals. Era la responsable de Progat de recollir els gats de carrer i portar-los al veterinari per a la seva esterilització tot seguint un programa d'actuació que Progat Begur, en col·laboració amb l'Ajuntament, té establert per als gats del nostre poble. Els darrers tres anys ella sola havia agafat al voltant de 700 gats.

La seva feina per Progat era importantíssima. Es tractava d'anar als llocs de Begur on hi ha colònies de gats sense propietari i connectar amb alguna persona del lloc que els donés menjar o que hi tingués accés físic. Aleshores podia deixar les gàbies-trampa, amb menjar de qualitat a dins, perquè els gats hi entressin i hi quedessin tancats. Ella mateixa vigilava o hi tenia fent-ho aquell contacte que havia aconseguit. Era important que tan bon punt el gat estigués tancat es posés una manta o un drap a sobre de la gàbia per calmar l'animal, ja que mentre no estan tapats es desesperen i semblen bojós.

Aquesta tasca difícil, a vegades dura, sempre amb caràcter voluntari i sense cap mena d'ànim de lucre, la portava a terme la Ckrista de manera exemplar. Li permetia connectar amb les diferents colònies de gats del municipi i també amb diferents persones, moltes d'elles estrangeres establertes a Begur com ella, que li mostraven la seva solidaritat i que s'interessaven per les activitats de Progat. La Ckrista era doncs, amb el seu exemple, el millor testimoni de respecte, estimació i consideració cap als gats i per generalització cap a tots els éssers vius. Era l'exemplificació, en la seva millor expressió, de la tasca que porta a terme Progat. Actualment hi ha distribuïts pel poble 7 Punts Progat.

Es tracta d'una menjadora on les persones que volen donar menjar als gats de carrer els en poden deixar i que serveixen com a control de les diferents colònies. Tots els gats que han estat esterilitzats porten un tall a l'orella que els identifica i permet el comptatge de la seva població. Són també aquests Punts part de l'herència que ens ha deixat la Ckrista. El resultat de la seva experiència i els seus consells han fet decidir la seva ubicació i el seu tractament.

El futur de Progat sense la Ckrista, paradoxalment, es presenta il·lusonant. La llavor que ha deixat amb la seva acció ha fructificat d'immediat i diferents persones ens han mostrat el seu condol i ofert alhora la seva col·laboració per continuar la seva tasca a favor dels animals. I ho han fet per amor i consideració a la Ckrista. És per això que des d'aquesta pàgina d'*Es Pedris Llarg* fem una crida a tots els que vulguin continuar la seva feina perquè col·laborin amb nosaltres.

Progat Begur

Premi per a la Biblioteca Municipal "Salvador Raurich"

Estem contents d'anunciar-vos que la Biblioteca ha estat premiada dins de la VII Campanya de Dinamització Lectora per a municipis de menys de 50.000 habitants emmarcat en el *Plan de Fomento de la Lectura format per representants de la Dirección General del Libro, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Cultura i del Departamento de Cultura, Educación, Deportes y Juventud de la FEMP.*

El premi es compon d'un lot de llibres infantils i juvenils (en llengua castellana) que esperem poder posar aviat a disposició dels nostres lectors. És el segon any consecutiu que s'obté aquest premi dins de la seva aposta per potenciar aquest espai cultural amb un projecte que interrelaciona la Llar Infantil Ses Falugues i la Biblioteca Municipal tenint com a centre neuràlgic els contes.

Una Exposició de tots els Begurencs

Tal i com ja us vam informar en el passat *Es Pedrís Llarg*, des de l'Arxiu Municipal de Begur estem preparant una exposició titulada "El carrer, espai de convivència", que pretén mostrar com era la vida al carrer, quines activitats s'hi feien i com esdevenia un espai d'intercanvi i comunicació entre els begurencs.

Per tal que aquest projecte tiri endavant, però, ens és indispensable la col·laboració de tots vosaltres. Cal que ens féu arribar les vostres fotografies, imatges que reproduïxin qualsevol activitat als carrers de Begur.

Així, amb les imatges que puguem reunir entre tots plegats, serà possible muntar una exposició reeixida, variada i significativa de la vida del nostre municipi.

Les persones que vulguin cedir fotografies, que una vegada feta la reproducció els seran degudament retornades, s'han de posar en contacte amb l'Arxiu Municipal o amb el mateix Ajuntament.

Gràcies per la vostra participació en el projecte.

Lluís Costa, arxiver municipal

El Casal Català de l'Havana visita Begur

Una delegació de la Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya de l'Havana –el Casal Català–, formada pel seu president Jorge Oller i la tesorera Leyla Benson, acompanyats pel delegat de la Societat a Catalunya Andreu Navarro, han visitat Begur. La visita s'emmarca en la intensa relació històrica que ha mantingut Begur amb Cuba i, sobretot, en l'ambiciós projecte que el municipi empordanès desenvolupa fa uns anys, i que té com a principal objectiu aprofundir en el coneixement d'un període i d'un fenomen històric de gran transcendència per a Begur com fou l'emigració d'un elevat nombre de naturals de Begur a l'illa de Cuba al llarg del segle XIX, tal i com posà de manifest el llibre *L'illa dels somnis* de Lluís Costa.

La Societat de Beneficència és l'entitat degana de la colònia catalana estesa arreu del món, atès que fou fundada a l'Havana l'any 1840. En la seva visita a Begur, la delegació cubana fou rebuda per l'alcalde Carles Arnau, el regidor de cultura Joan Loureiro i l'arxiver i historiador Lluís Costa. Els representants municipals oferiren un recorregut per la vila als membres de la Junta Directiva del Casal de l'Havana, els quals van poder comprovar la remarcable petja arquitectònica –les cases índianes– que existeixen encara avui d'aquell període històric. Així mateix, se'ls féu participants del projecte de recerca i de les activitats que es desenvolupen a Begur, i que tenen Cuba com a eix central, fent esment especial a la Fira d'Indians que, enguany els dies 2, 3 i 4 de setembre celebrarà la seva segona edició.

La Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya de l'Havana i l'Ajuntament de Begur es comprometeren a treballar plegats i intensament per recuperar la memòria històrica i els lligams que uneixen Begur i Cuba.

Delegació de la Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya de l'Havana amb responsables de l'Ajuntament de Begur
Foto: Carreras

L'Arxiu Municipal de Begur esta preparant una exposició titulada "El carrer, espai de convivència"

Begurencs a plaça
Foto: Carreras

El Generalísimo Franco

Políticament Correcte

Fa molts anys que cada trimestre escric quelcom per a *Es Pedrís Llarg*. He escrit sobre moltes qüestions però sempre he procurat que fossin de l'interès de la gent de Begur, amb la condició que no fossin ofensives per a ningú. Ara, però, ja he acabat els temes inofensius. Hauria de parlar de les obres inacabables, de la brutícia dels carrers, del desgavell del trànsit, de les taxes municipals... o de les propietats del bisbat, de les 500 pessetes que ara s'ha de pagar per entrar a la catedral de Girona; del lloguer com a segona residència de les rectories desocupades, de la venda d'exclusives a fotògrafs i floristes per part d'algunes parròquies... o de la presència aigualada del món universitari i dels intel·lectuals d'avui dia a la societat, i l'existència de molts professionals incompetents... dels emigrants, que les dretes volen per esclaus i les esquerres els volen perquè saben que els votaran... o de les mesquites i l'islam... o de la davallada de les sardanes i la bona salut del flamenc... o de quin idioma se sent parlar a Begur... o de les ensarronades que sovint ens fan els periodistes... o de les qüestions polítiques, de les triflgues de cada dia a les ràdios i televisions, dels escrits ofensius dels partits polítics, etcètera. Em quedo curt perquè encara n'hi ha més.

Vull fer cas d'aquell consell que en Franco va donar a no recordo qui, que era: "*Amigo mío, haga como yo: no se meta en política*". Al marge de la hipocresia i de la barra del *Caudillo* en donar aquest consell des de la seva poltrona, s'ha de reconèixer que tenia raó: viu i deixa viure; no molestis ningú i no et molestaran. En una paraula: sigues políticament correcte, tal com ho són els periodistes, locutors, escriptors, etc. Aquesta expressió fou inventada pels periodistes ja fa temps, i conté l'essència d'aquell consell del *Generalísimo*.

I és que a la societat hi ha un entramat espès d'interessos de tota mena però sobretot econòmics. Particulars i entitats públiques defensen constantment llurs interessos i, molt sovint, fent servir tota mena de procediments, siguin o no acceptables moralment. És per això que s'ha d'ésser políticament correcte, per no interferir en aquests procediments tàctics.

Però la correcció política és d'una manera o d'una altra, perquè depèn del color del diari, de la ràdio o de la TV. També depèn, fins i tot, de qui són els

amos o propietaris del "mitjà". És per aquest motiu que podem llegir opinions i comentaris que ens semblen políticament incorrectes però que, ben mirat, veiem que són ben correctes si ens atenem a la ideologia i/o la propietat del seu "mitjà". Per tant, si volem estar correctament informats del que passa en aquest món, no ens hem de limitar a llegir un sol diari o escoltar una sola ràdio o TV perquè el resultat seria una a un mínim. La poca importància i ínfima difusió de la publicació local d'un poble com el nostre sembla que l'hauria de posar al marge de tot el que hem dit a l'entorn d'allò que és políticament correcte, i més essent una publicació trimestral. Però no és així. La causa rau en la reduïda població de la nostra vila, la qual cosa amplifica el ressò dels successos.

Per tant, com us deia, no sortiran a *Es Pedrís Llarg* un parell d'escrits que ja tinc fets però que, jo mateix, considero políticament incorrectes. També us deia que "menjada de coco", com es diu vulgarment. Fins i tot és molt recomanable acudir a "mitjans" d'altres països, la qual cosa és fàcil avui dia amb l'ús d'Internet.

És clar que en el nostre cas de *Es Pedrís Llarg* la qüestió es queda reduïda, he acabat els temes "begurencs". Què he d'escriure, doncs?

No em quedarà més remei que fer servir temes inofensius com ara les matemàtiques, la física, la termodinàmica o la metal·lúrgia, buscant-los-hi aspectes divulgatius i quotidians. Ja ho he fet alguna vegada i estic segur que no han interessat quasi a ningú. Hi ha la qüestió econòmica que podria interessar pràcticament tothom, però ja l'he tractada fa temps en diversos escrits parlant dels diners, de l'euro, la inflació etc.

Un tema que no he tractat mai és la història del nostre país. Però, encara que no ho sembli, aquest no és un tema inofensiu perquè ja sabeu que els catalans no podem parlar del que forem en altres temps perquè foren temps de glòria i l'enveja és el pecat nacional. La història, doncs, tampoc, ja ni tan sols podem dir que la nostra llengua va ser reprimida amb voluntat d'eliminar-la en temps del franquisme. Encara que sembli mentida, hi ha qui pensa que això no és veritat.

Prepareu-vos, doncs, a llegir temes avorrits o a passar plana. Ja em sap greu.

Joaquim Valentí i Fiol

COLLAGE

Enceta la Temporada d'Exposicions

L'exposició de pintura col·lectiva *Collage*, que va romandre oberta al públic del 4 al 20 de febrer, va encetar la temporada d'exposicions a la Sala Municipal de les Escoles Velles.

Es tracta d'una mostra de diferents artistes, tot i que la tècnica del *collage* és el punt en comú entre totes elles. Així doncs, hem pogut gaudir d'una exposició marcada per la diversitat, ja que el *collage* permet l'ús i l'experimentació de múltiples materials i textures.

Cada artista ens ha ofert la seva particular visió de la realitat a partir de la combinació d'elements heterogenis, sovint sorprenents i sempre suggeridors.

Cal esmentar que l'exposició *Collage* sorgeix de la iniciativa d'un grup de pintores format per Clara Bacquelaine, Simona Ichim, Maruja González, Imma Guitart, M. Dolors Riera, Rosa M. Roqueta i Montserrat Vidal de Llobatera.

L'exposició *Collage* va iniciar el seu camí al Centre Cultural La Mercè de Girona, on va tenir una gran acollida per part del públic i va encoratjar les artistes a portar-la fins a les Escoles Velles de Begur.

Prensa Municipal al Baix Empordà

El propassat dia 4 de març es va inaugurar l'exposició "Temps de transició. Premsa municipal al Baix Empordà", que restarà oberta fins al 28 del mateix mes.

Es tracta d'una mostra de la premsa municipal de la nostra comarca, especialment durant el període que comprèn la transició política després de la dictadura. L'exposició reproduïx un període essencial de la nostra història recent, però alhora permet veure l'evolució de la premsa comarcal i, per tant, de la societat i dels seus usos i costums.

Des de l'Arxiu Municipal de Begur, s'ha fet un esforç considerable per tal de poder

reunir totes les publicacions municipals que durant aquests anys s'han realitzat al Baix Empordà. No sempre ha estat fàcil localitzar revistes ja desaparegudes o contactar amb tots els municipis i conèixer les característiques de les seves publicacions. El resultat és, tanmateix, remarcable, ja que aplega un ampli ventall de revistes, algunes de les quals han tingut un gran pes en la normalització política i cultural de la nostra comarca.

L'acte de presentació, que se celebrà el dia 4 de març, va anar a càrrec del periodista Carles Puigdemont, editor del periòdic *Catalonia Today* i del comissari de l'exposició i autor del catàleg, l'arxiver municipal Lluís Costa.

TEMPS DE TRANSICIÓ

LA PREMSA MUNICIPAL AL BAIX EMPORDÀ